

vel en Følge af, at man har tænkt som saa, at de Paagjældende have Raad til selv at koste deres Reiser. Forøvrigt skal jeg bemærke, at ved at gennemgaa Motiveringingen i det andet Thing har jeg set, at naar man har negtet denne Bevilling, er det, fordi man ikke vilde give den i Umindelighed til en Klasse Medborgere, som man tror er ret velstaaende, men vel vil kunne give det, dersom specielle Reiser ønskes foretagne i specielle Diemed og Ministeren kan paavise, at specielle Bevillinger til saadanne Reiser ere nødvendige. Man vil give dem, naar der foreligger bestemte enkelte Forlangender. Det kan ikke negtes, at der baade paa denne Paragraf og paa § 21 gives meget til Reiser i forskjellige Diemed, og man kan dog virkelig faae for meget af det Gode.

Endringsforslaget til § 26 angaaende 2 Millioner til at iværksætte en Statsfart mellem Danmark og England, mellem Esbjerg og Parkston—London, skal jeg ikke komme dybere ind paa. Flertallet siger jo kun, at det for Tiden ikke vil være med dertil. Det er muligt, at den ærede Minister kan faae det ordnet paa tilfredsstillende Maade med det forenede Dampskibsfelskab — det veed jeg ikke; det faae vi at se —, men jeg kan ikke se noget Urimeligt i, at Staten overtager den Route. Som jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling, er det ikke nogen ny Vel, som man der vil slaa ind paa. Det er blevet foreslaaet i sin Tid af en Minister, at Staten skulde overtage Farten mellem Frederikshavn og Gøteborg, men Folkethinget afflog det. Den ærede Minister har angaaende Esbjerg—Englandsfarten udtalt, at han i og for sig ikke havde Noget imod, at Staten overtog denne Route, og at der ikke var nogen principiel Indvending, der kunde gjøres derimod. Overhovedet antager jeg, at baade store og smaa Bønder kunne være enige om, at det gjælder for dem om at faae deres Varer bejrgede saa godt og hurtigt som mulig til Verdensmarkedet. Kan det lykkes ad privat Vel — det faae vi at se i det kommende Aar —, er det en anden Ting, saa bliver Statsfarten overflødig. Forøvrigt skal jeg gjerne erkjende, at i den Fremstilling, der er fremkommen om det forenede Dampskibsfelskabs store Fortjeneste paa Esbjerg—Englandsrouten, kan der være nogle Feiltagelser, det kan ikke negtes. Jeg skal opfordre til at stemme mod Ministerens Forslag, idet jeg ikke kan erkjende, at det vil vølge nogen stor Ulykke, at dette Beløb bliver staaende paa Finantsloven; det vil i alt Fald staa der som en alvorlig Advarsel til de Paagjældende

om at gjøre deres Bedste, for, at Farten kan blive saa god som muligt.

Indenrigsministeren (Singerslev): Under § 19 har det ærede Udvalg omtalt en Konto paa Landbohøjskolen og ment, at det var mindre i sin Orden, at den var opført der, men det har slaaet sig til No med, at den ikke vilde blive benyttet, hvilket jeg andesteds har udtalt. Jeg skal afviescere ved denne Afgjørelse, idet jeg bemærker, at det i og for sig var ret naturligt at sætte Kontoen ind paa Finantsloven, da der Intet stod derom i det Forslag til Lov om Landbohøjskolen, som jeg oprindelig fremsatte. — En anden Bemærkning om de 2,000 Kr. til Sælhundefangt er jeg ogsaa enig i. Der sker stor Glæde ved Sælhundene, og det vilde være overordentligt heldigt, om der kunde gjøres Noget for at bekæmpe dette Onde. Jeg skal være villig dertil, forsaavidt det er muligt at finde virksomme Midler derimod, men det har hidtil ikke været muligt. Der har været gjort flere Forsøg, og Alle, der have virket med dertil, have haunet i, at man skal forgive Dyrene, men det er Noget, jeg ikke kan gaa ind paa, og Sundhedsautoriteterne udtale ogsaa, at det vilde være aldeles usforvarligt. — Endringsforslaget under Nr. 3 angaar en Bevilling af 5,000 Kr. til Reiser i Handelsens Interesser, som jeg selvfølgelig gjerne vil se paa mit Budget. Den er udstemt i det andet Thing. Det ærede Mindretal bemærkede, at det er, fordi man ikke har villet give Reiseunderstøttelser til velstaaende Handelsmænd, at det er derfor, at Kontoen er negtet. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at denne Bevilling er slet ikke forlangt paa samme Maade som Bevillingerne til Husmænd, Haandværksmestre og Industridrivende. Disse Bevillinger ere forlangte til bestemte Personer af de paagjældende Fag, men her staa blot til Reiser i Handelsens Interesser, og der vil Intet være i Veien for deraf at give Reiseunderstøttelser f. Ex. til en Statsøkonom eller til en Embedsmand, til Folk, der ikke ere Handelsmænd. Det behøver ikke bestemt at være Fagmænd, men der er kun Tale om at have en Sum til Raadighed, forsaavidt der er Grund til at undersøge udenlandske Handelsforhold, og ganske vist ogsaa til enkelte Fagmænd, forsaavidt de kunde have godt af at blive bekjendte dermed. Denne Bevilling er altsaa søgt paa andre Konti til Personer, og jeg beklager, at man ikke har villet give den. Jeg antager, at jeg har den ærede Formands Samtykke til at omtale de 1,000